

NOTY O AUTORACH

Adam F. B a r a n, doktor, pedagog, historyk, harcmistrz. Urodzony w 1968 r. we Włostowie koło Opatowa. Studia pedagogiczne z zakresu wychowania technicznego w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. J. Kochanowskiego w Kielcach, studia podyplomowe z zakresu informatyki w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. KEN w Krakowie oraz studia doktoranckie z zakresu historii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1994 r. nauczyciel w Szkole Podstawowej Nr 3 im. A. Freyera w Tarnobrzegu. Od 2002 r. pracownik Instytutu Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk w Warszawie (Pracownia Dziejów Ziemi Wschodnich II RP).

W latach 1987-1990 instruktor Związku Harcerstwa Polskiego, od 1991 r. instruktor Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Komendant Małopolskiej Chorągwi Harcerzy ZHR (1991-1992), a następnie członek komendy Lubelskiej Chorągwi Harcerzy ZHR (1993). Członek Towarzystwa Naukowego Sandomierskiego. Od 2000 r. w Światowej Radzie Badań nad Polonią. Członek regionalnej komisji Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa (1999-2003). Członek Zespołu Historycznego ZHR.

Główne obszary badań: historia skautingu i harcerstwa, historia wychowania, opozycja zbrojna i polityczna w PRL.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Z dziejów harcerstwa tarnobrzecznego (1912-1949)* (1995); *Pseudonim „Zapora”. Mjr. cc. Hieronim Dekutowski (1918-1949)* (1996); *Bibliotekarz z Dzikowa. Dr Michał Marczak (1886-1945)* (1996); *Skauting na Ziemi Sandomierskiej (1912-1920)* (1998); *Harcerska alternatywa. ZHR w latach 1989-1990* (2000); *Polska walka, opozycja, niepodległość* (red., 2000); *Wywiady Adama Bienia* (oprac., 2000); *Bogu, Polsce, bliźnim...* (red., 2004); T. Strzembosz, *Refleksje o harcerstwie i wychowaniu* (oprac., 2005).

Michał B o b r z y ń s k i, magister, pedagog, harcmistrz. Urodzony w 1947 r. w Puławach. Studia z zakresu geografii w Studium Nauczycielskim i z zakresu historii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Po studiach nauczyciel szkół podstawowych i średnich; w tym cztery lata w szkole specjalnej dla dzieci głuchych. W latach 1979-1987 wykładowca metodyki nauczania na Wydziale Nauk Humanistycznych KUL.

Od 1964 r. instruktor harcerski. W latach siedemdziesiątych XX w. inicjator i przełożony opozycyjnego w ramach ZHP Szczepu Drużyn Środowiskowych „Zawisza”. W 1981 r. współinicjator i naczelnik Niezależnego Ruchu Harcerskiego. W stanie wojennym twórca ogólnopolskiego „ruchu zawiszackiego”, w 1990 r. przekształconego w Stowarzyszenie Harcerstwa Katolickiego „Zawisza”. Do 1994 r. przewodniczący tego stowarzyszenia.

W 1991 r. założyciel – w ramach SHK „Zawisza” – Społecznego Liceum Ogólnokształcącego w Lublinie, przekształconego w 1994 r. w Prywatne Katolickie Liceum Ogólnokształcące im. ks. Kazimierza Gostyńskiego. Od chwili założenia dyrektor tego liceum i utworzonego przy nim (1996) pierwszego w Polsce gimnazjum.

Autor sytemu indywidualnego nauczania symultanicznego przyjętego w Gimnazjum i Liceum im. ks. K. Gostyńskiego.

Marek B u d a j c z a k, doktor, pedagog. Urodzony w 1960 r. w Poznaniu. Studia z zakresu pedagogiki na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Od 1989 r. pracownik dydaktyczno-naukowy na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM, adiunkt w Zakładzie Socjologii Edukacji.

Od 2003 r. prezes Stowarzyszenia Edukacji Domowej.

Główne obszary badań: socjologia edukacji, filozofia edukacji, alternatywy edukacyjne.

Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz książki *Edukacja domowa. Społeczne konteksty kształcenia się w rodzinnym gronie, poza instytucjonalnym środowiskiem szkoły* (2002).

Wojciech C h u d y, profesor, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie k. Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Od 1996 r. kierownik Katedry Filozofii Wychowania na Wydziale Nauk Społecznych. W latach 1995-1997 również wykładowca na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Wieloletni zastępca dyrektora Instytutu Jana Pawła II KUL (obecnie członek zarządu), wieloletni zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos” (obecnie członek kolegium redakcyjnego). Członek komitetu redakcyjnego „Roczników Nauk Społecznych” (redaktor naczelny z. 2 „Pedagogika”). Członek lubelskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i Towarzystwa Naukowego KUL.

Laureat II Nagrody w Konkursie im. R. Schneidera. Wyróżniony Nagrodą Niezależnej Fundacji Popierania Kultury Polskiej POLCUL.

Główne obszary badań: filozofia człowieka, filozofia poznania, metafizyka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha, czyli filozofia bez przesady* (1992); *Rozwój filozofowania a „pułapka refleksji”* (1993); *Skosem w prawo. Między polityką a metafizyką* (1999); *Filozofia kłamstwa. Kłamstwo jako fenomen zła w świecie osób i społeczeństw* (2003); *Drugie śniadanie u Sokratesa* (2004); *Esej o społeczeństwie i kłamstwie* (w druku).

Roman D o k t ó r, profesor, literaturoznawca, historyk literatury polskiej. Urodzony w 1953 r. w Bychawie na Lubelszczyźnie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Od 2002 r. kierownik Katedry Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego a od 2006 r. również Katedry Literatury i Kultury Polskiej XVIII wieku. Od 2004 r. prorektor. W latach 1992-2004 pracownik Zespołu Kolegiów Nauczycielskich w Zamościu.

Od 1991 r. przewodniczący Zespołu Kwalifikacyjnego Międzywojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej do spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej w Lublinie.

Członek-współpracownik Wydziału Historyczno-Filologicznego Towarzystwa Naukowego KUL, członek Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, członek-korespondent Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Główne obszary badań: literatura i kultura Oświecenia w Polsce, twórczość Ignacego Krasińskiego, analiza wiersza współczesnego, problemy nauczania literatury w szkole.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Poeta uśmiechnięty. O wyobraźni komicznej Ignacego Krasickiego* (1992); *Polska elegia oświeceniowa. Dzieje i model gatunku* (1999); A. Naruszewicz, *Poezje wybrane* (wybór i oprac., 2001); *Ścieżki Europy. Źródła naszej cywilizacji. Podręcznik do gimnazjum* (współautor, 2003); *Cyprian Norwid w nowej szkole* (red., 2005).

Andrea F o l k i e r s k a, profesor, pedagog. Urodzona w 1938 r. w Warszawie. Studia z zakresu pedagogiki i socjologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego. Inicjator (1992) powołania Pracowni Filozoficznych Podstaw Pedagogiki na UW i kierownik tej pracowni.

Redaktor naczelny „Kwartalnika Pedagogicznego” oraz członek rady redakcyjnej kwartalnika „Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja”.

Główny obszar badań: filozofia edukacji.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Pytanie o pedagogikę* (1990); *Sergiusz Hessen – pedagog odpowiedzialny* (2005).

Katarzyna J a s i ń s k a, magister, pedagog. Urodzona w 1961 r. w Warszawie. Studia z zakresu pedagogiki na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1987-1996 asystent w Pracowni Pedagogiki Ogólnej na Wydziale Pedagogicznym UW. W latach 1996-2005 asystent w Zakładzie Teorii Wychowania Wyższej Szkoły Pedagogicznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie.

Główne obszary badań: etyczne i antropologiczne podstawy wychowania, powinność moralna w ujęciu Karola Wojtyły i jej znaczenie dla rozumienia istoty i celu wychowania.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Paweł K a w a l e c, doktor, filozof. Urodzony w 1971 r. w Rzeszowie. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), z zakresu nauk kognitywnych w State University of New York (Buffalo).

W latach 1992-1993 asystent naukowy prof. R. Buttiglione (IAP). Od 1996 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Metodologii Nauk KUL, od 2000 r. adiunkt.

Członek Gesellschaft für Analytische Philosophie (Niemcy), Polskiego Towarzystwa Semiotycznego, Towarzystwa Naukowego KUL, The British Society for the Philosophy of Science (Wielka Brytania). Członek rady redakcyjnej serii „Philosophy and Religion” Wydawnictwa Rodopi (Holandia). Współpracownik redakcji *Powszechnej encyklopedii filozofii*.

Wyróżniony Nagrodą Premiera RP za Pracę Doktorską.

Główne obszary badań: metodologia i filozofia nauki, logika, teoria argumentacji, szkoła lwowsko-warszawska.

Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz książek *Structural Reliabilism: Inductive Logic as a Theory of Justification* (2003); *Przyczyna i wyjaśnianie* (2006).

Grzegorz L e c h, magister, nauczyciel, polonista. Urodzony w 1972 r. w Lublinie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1995 r. zatrudniony jako nauczyciel języka polskiego w III Liceum Ogólnokształcącym im. Unii Lubelskiej w Lublinie, od 2005 r. egzaminator Centralnej Komisji Egzaminacyjnej.

Wyróżniony nagrodą za autorski scenariusz w przeglądzie teatralnym Scena Młodych 2006 organizowanym przez Lubelskie Centrum Kultury.

Główny obszar zainteresowań: szkolna edukacja teatralna.

Autor scenariuszy lekcji języka polskiego publikowanych w czasopiśmie specjalistycznych.

Ryszard A. L e g u t k o, profesor, filozof, publicysta. Urodzony w 1949 r. w Krakowie. Studia z zakresu filologii angielskiej i filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Wykładowca w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, od 2003 r. w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie.

Senator i Wicemarszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej VI kadencji.

W latach osiemdziesiątych XX w. redaktor podziemnego pisma „Arka”. Publicysta m.in. „Rzeczpospolitej”, „Wprost”, „Nowego Państwa”, „Critical Review” (ang.).

Współzałożyciel (1992) i prezes (do 2005) Ośrodka Myśli Politycznej. Członek Komitetu Nauk Filozoficznych PAN.

Główne obszary badań: filozofia polityczna, filozofia społeczna, historia filozofii starożytnej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Bez gniewu i uprzedzenia* (1989, Nagroda PEN Clubu); *Platona krytyka demokracji* (1990); *Nie lubię tolerancji* (1993); *Etyka absolutna i społeczeństwo otwarte* (1994, Nagroda im. Andrzeja Kijowskiego); *Tolerancja. Rzecz o surowym państwie, prawie natury, miłości i sumieniu* (1997, Nagroda Ministra Edukacji Narodowej); *O czasach chytrych i prawdach pozornych* (1999); *Society as a Department Store* (2002) oraz tłumaczeń i komentarzy do dzieł Platona: *Fedon* (1995); *Eutyfron* (1998), *Obrona Sokratesa* (2003).

Agnieszka L e k k a - K o w a l i k, doktor, filozof. Urodzona w Lublinie. Studia z zakresu chemii na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

W latach 1993-1996 pracownik naukowy Uniwersytetu Kantonalnego w Neuchâtel w Szwajcarii. Od 1997 r. pracownik Katedry Metodologii Nauk KUL.

Członek Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Redaktor naukowy działów metodologia nauk i filozofia współczesna *Powszechnej encyklopedii filozofii*; członek komitetu redakcyjnego „Summarium” (rocznika TN KUL).

Główne obszary badań: filozofia nauki, ogólna metodologia nauk, etyka badań naukowych.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Magdalena M a r z e c, magister, polonista. Urodzona w 1980 r. w Kraśniku na Lubelszczyźnie. Studia z zakresu filologii polskiej, wraz z przygotowaniem pedagogicznym i bibliotecznym, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2004 r. zatrudniona w Katedrze Dydaktyki Szczegółowej Literatury i Języka Polskiego KUL.

Główne obszary badań: dydaktyka literatury (nowoczesne metody, techniki i formy nauczania) oraz teoria i praktyka wychowania, w tym wychowania do wartości.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Ks. Mieczysław Mokrzycki, doktor, teolog. Urodzony w 1961 r. w Majdanie Łukawieckim. Studia z zakresu filozofii w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu, z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i na Papieskim Uniwersytecie Św. Tomasza z Akwinu „Angelicum” w Rzymie.

W latach 1987-1989 – wikariusz w parafii Bełzec (obecnie diecezja Zamojsko-Lubaczowska); 1990-1991 – kapelan biskupa i archiwista w kurii w Lubaczowie. Od 1996 r. pracownik Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej – sekretarz Ojca Świętego Jana Pawła II, a następnie Benedykta XVI.

Katarzyna O l b r y c h t, profesor, pedagog, aksjolog. Urodzona w 1949 r. w Rybniku. Studia pedagogiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1975 r. pracownik naukowo-dydaktyczny filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Obecnie kierownik Katedry Edukacji Kulturalnej w Instytucie Pedagogiki Wydziału Etnologii i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego. Konsultant szkół społecznych i wielu placówek wychowawczych. W ostatnich latach współpracownik Rady Szkół Katolickich oraz Duszpasterstwa Nauczycieli „Warsztaty w Drodze”.

Członek polskiego oddziału Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę (INSEA). Członek Zespołów Pedagogiki Kultury oraz Pedagogiki Chrześcijańskiej PAN.

Główne obszary badań: edukacja aksjologiczna i wychowanie do wartości, szczególnie w zakresie wychowania estetycznego, moralnego, a także edukacji kulturalnej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Sztuka a działania pedagogów* (1987, wyróżniona nagrodą MEN); *Wychowawca estetyczny – kompetencje i kształcenie na poziomie wyższym* (red., 1990); *Zarys systemu wychowania błogostawionej Urszuli Ledóchowskiej założycielki Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego* (1991); *Edukacja aksjologiczna. Wymiary, kierunki, uwarunkowania* (red., 1994); *Odpowiedzialność pedagoga* (red., 1995); *O tolerancji* (1995); *Wybrane problemy przekazu wartości* (red., 1999); *Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby* (2000); *Edukacja kulturalna – wybrane obszary* (red., 2004).

Furio P e s c i, profesor, pedagog. Urodzony w 1964 r. w Rzymie. Studia filozoficzne i pedagogiczne na Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie.

Od 1989 r. członek komisji egzaminacyjnych z zakresu historii pedagogiki tegoż uniwersytetu. W latach 1994-1998 zatrudniony w Centralnym Urzędzie Sprawiedliwości Małoletnich przy Ministerstwie Sprawiedliwości. W latach 1998-2001 pracownik naukowo-badawczy na Wydziale Historyczno-Filozoficznym i Pedagogicznym Uniwersytetu La Sapienza w Rzymie. W latach 1999-2001 wykładowca na Uniwersytecie w Basilicata. Obecnie pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego.

Założyciel i redaktor pisma „La Mediazione Pedagogica”.

Członek Włoskiego Centrum Badań Historyczno-Edukacyjnych (CIRSE) i Włoskiego Centrum Kształcenia Europejskiego (CIFE). Członek Komitetu Naukowego Międzynarodowego Instytutu Studiów nad Problemami Młodości Współczesnej, Komitetu Naukowego Wyższego Instytutu „Montessori” do spraw Badań i Kształcenia oraz Komitetu Naukowego czasopisma „Vita dell’Infanzia”.

Główne obszary badań: historia pedagogiki, pedagogika eksperymentalna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Pedagogia capitolina. L’insegnamento della pedagogia nel Magistero di Roma dal 1872 al 1955* (1994); *Ragazzi inquieti. Storia, realtà urbane, valori giovanili*, (1996); *L’attivismo rimosso. Aspetti dell’educazione nuova tra Ottocento e Novecento* (2000); *Da Dewey a Kelly. La pedagogia „progressiva” tra filosofia e pedagogia* (2000); *Pedagogia in prospettiva storico-critica* (2002); *Antropologia e pedagogia a Roma da Giuseppe Sergi a Maria Montessori* (2002); *Filosofie e pedagogie della vita* (2002); *La mediazione pedagogica. Teoria e storia dell’educazione* (2004).

Giovanni R e a l e, profesor, historyk filozofii. Urodzony w 1931 r. w Candia Lomellina (Włochy). Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie oraz na uniwersytetach w Marburgu i w Monachium.

Profesor historii filozofii antycznej na Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie. Założyciel i dyrektor Centrum Badań nad Metafizyką na tymże uniwersytecie.

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Główne obszary badań: myśl filozoficzna Platona, Arystotelesa, Teofrasta i presokratyków, neoplatonizm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Il concetto di filosofia prima e l’unità della „Metafisica” di Aristotele* (1961); *Teofrasto e la sua aporetica metafisica. Saggio di ricostruzione e di interpretazione storico-filosofica con traduzione e commento della „Metafisica”* (1964); *Aristotele, „La Metafisica”* (tłum. i oprac., t. 1-2, 1968); *Melisso, Testimonianze e frammenti* (1970); *Storia della filosofia antica* (t. 1-5, 1975-1980, wyd. pol. *Historia filozofii starożytnej*, t. 1-5, 1993-2002); *Per una nuova interpretazione di Platone* (1989); *Saggezza antica* (1996); *Raffaello. La „Scuola di Atene”* (1997); *Raffaello. „La Disputa”* (1998); *Eros. Demone mediatore* (1999); *Corpo, anima e salute. Il concetto di*

uomo da Omero a Platone (1999); Karol Wojtyła, *Persona e atto* (współred., 1999). Redaktor serii „Testi a fronte”. Wydawca i współtłumacz wszystkich dialogów Platona.

Adam R o d z i ń s k i, profesor, etyk, filozof kultury. Urodzony w 1920 r. w Grabnie k. Wojnicza. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1996 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główny obszar badań: aksjologia kultury.

Najważniejsze publikacje: *Sprawiedliwość chrześcijańska wobec problemu nierówności majątkowych w II i III wieku* (1960); *U podstaw kultury moralnej* (1968); *Osoba i kultura* (1985); *Osoba, moralność, kultura* (1989); *Na orbitach wartości* (1998).

Witold S t a r n a w s k i, doktor, filozof, publicysta. Urodzony w 1956 r. w Radomiu. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2002 r. pracownik naukowy w Instytucie Pedagogiki na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie; od 2005 r. również wykładowca w Wyższej Szkole Handlu i Finansów Międzynarodowych w Warszawie. Współautor programu nauczania *Wiedza o społeczeństwie dla gimnazjum „Bliżej świata”*.

Główne obszary badań: etyka, antropologia filozoficzna, katolicka nauka społeczna, filozoficzne podstawy pedagogiki, filozofia Karola Wojtyły-Jana Pawła II, w szczególności koncepcja osoby oraz rola prawdy.

Autor książki *Prawda podstawą wspólnoty* (2005).

Tomasz S t r z e m b o s z, profesor, historyk, harcmistrz. Urodzony w 1930, zmarły w 2004 r. w Warszawie. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Jagiellońskim i na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1952-1953 asystent w Archiwum m. st. Warszawy (usunięty w 1953 r. z przyczyn politycznych), 1954-1966 asystent, potem adiunkt w Muzeum Historycznym w Warszawie, a następnie (1966-1982) w Pracowni Dziejów Polski w II Wojnie Światowej Instytutu Historii PAN, od 1984 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1993 pracownik naukowy Instytutu Studiów Politycznych PAN.

W latach 1945-1949, 1956-1959, 1980-1981 i 1989 harcerz, a następnie instruktor Związku Harcerstwa Polskiego; od 1989 do 1992 przewodniczący, a następnie honorowy przewodniczący Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

W latach 1980-1981 wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Historii PAN; członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie.

Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Główne obszary badań: Warszawa w XVI w., druga wojna światowa, konspiracyjne organizacje młodzieżowe, Armia Krajowa, powstanie warszawskie, polskie państwo podziemne w latach 1939-1945, okupacja sowiecka Ziemi Wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941, postawy społeczeństwa polskiego w latach 1939-1945.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tumult warszawski 1525* (1959); *Ludność cywilna w Powstaniu Warszawskim* (1974, nagroda sekretarza naukowego PAN oraz nagroda „Polityki”); *Akcje zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944* (1978, wyróżniona nagrodą księgarzy „Polskie Książki 1978”); *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1945* (1979, nagroda „Polityki”); *Szare Szeregi jako organizacja wychowawcza* (1986); *Bohaterowie „Kamieni na szaniec” w świetle dokumentów* (1994); *Społeczeństwo białoruskie, litewskie i polskie na ziemiach wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941* (red., 1995); *Saga o pułkowniku Jerzym Dąbrowskim „Łupaszce” (1889-1941)* (1996); *Okupacja sowiecka (1939-1941) w świetle tajnych dokumentów*

(red., 1996); *Studia z dziejów okupacji sowieckiej (1939-1941)* (red., 1997); *Rzeczpospolita podziemna. Społeczeństwo polskie wobec państwa podziemnego 1939-1945* (2000).

Jacek Wojtyśiak, doktor, filozof. Urodzony w 1967 r. w Lublinie. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1991-1993 sekretarz redakcji „Zeszytów Naukowych KUL”, 1991-1994 – nauczyciel w Prywatnym Katolickim Liceum Ogólnokształcącym im. ks. K. Gostyńskiego w Lublinie. Od 1993 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie adiunkt w Zakładzie Teorii Poznania.

Członek Polskiego Towarzystwa Semiotycznego i Towarzystwa Naukowego KUL.

Wyróżniony Nagrodą Niezależnej Fundacji Popierania Kultury Polskiej POLCUL.

Główne obszary badań: ontologia, filozofia religii (epistemologia przekonań religijnych), metafizyka, dydaktyka filozofii.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Księga Jubileuszowa na 50-lecie Wydziału Filozofii KUL* (współred., 2000); *Sukces nieważny, czyli z Profesorem Stefanem Swieżawskim rozmowy o kontemplacji* (współred., 2001); *O słowie „być”. Z teorii wyrażenia egzystencjalnych i ich filozoficznego zastosowania* (2005). Autor podręcznika *Pochwała ciekawości. Filozofia* (2003) i skorelowanego z nim programu nauczania. Współredaktor *Kalendarza Ekumenicznego* w latach 2000-2002.